NICOLAUS DE LYRA
Salzburg/Bayern, 1450
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=29365
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

pos hanc finitute ad eos
transire / pterquod dicit
aliq; q saul motus cupidi
tate pdicta dicebat / q Iosue
et principes tribuu maleset
cerent dmittere gabaon
itas quia partem hedit
israhel acrupabant / q de
bebat hoc correge / q esset
tante cupiditatis in re
ligione ppli qm Iosue et pn
cipes tribuu qui nd huc
erat regiam potestatem
q erat vem pcaculum.
r. emenda vobis sufficiens
et bnditatis hereditate dni
r. ut deus placatus eme
da vobis sufficienti bnditat
tre israhel. danda pluui
am ad tre secudationem
nd est ndt super auro et
argento qd erant ppes
et ideo verisile est q da
uid eis obtulerit p'mo e
mendam pecuniariam
q ipi remiserunt dicentes
dicti qui attui nos et
oppressit inique ita demo
dlere id ita q primo po
tuerunt actisione oim
cant de domo saulis / sed
quia dauid eis suggessit
q nis petebant fuit
finalid contenti deniq; in
vis ut crucifixerunt eos
dno r. ad declinationem
divine iustitie / et ait
rex / ego dabo. tu quia
stiebat voluntate dni q.
factu saulis premiretur.
ut patet ex pditis / tu q
magis erat condestende
dn toto pplo qui afflicebat
fame quonsq; hoc factu
vindicaretur tulit itaq;
hit ponitur penetratate ex
cutio tu dicitur tulit itaq;
rex duos filios respha si
lie achya quos pepit saul
armoni et mispibosech
Rasa. q isti duo fuerilit
notantur q fuit in acti
sione sacrodotii doeth et qm
q fillos michol. isti fuit
filij merob sororis michol
naturales Sed michole
os nutriuit et adoptaui
postea eos q nd habebat
filios nales ideo dicunt
eius filij et sim hoc dicit
eos genuisse adrieli nd
quia fuerit eius vxor
sed merob soror xiii tap
qui crucifixerunt eos i
monte in loco patentico
ram dno r. ad declaratio
divine iustitie tollens au
tem respha filia achya
cilicum zc quia corpora
illa dimissa fuit in pu
tibulis voluit ea fuere
nitacta ab auibus et fe
ris ideo parauit sibi silo
tu in vta ea nt tamen
cat sola q nd posset sit
custodire quia aliqm
oportebat eam doremi
tamen sola notatur q
erat principalis in hoc facto